

Kardos-Nagy Tünde*:

Új év, új elhatározás: ne halogassuk az adósságrendezést!

Az új év kezdetén a fogadalmak közül gyakran kimarad rendezetlen tartozásaink kezelése. Pedig kevés olyan teher van, amely hosszabb távon akkora kiszolgáltatottságot okozhat, mint egy ki nem fizetett hitel- vagy kölcsöntartozás. Sokan abban bíznak, hogy az idő majd megoldja a problémát. A bank „elengedi” a tartozást, a követeléskezelőnél elsikkad az ügy, a végrehajtás elmarad. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a nem kezelt adósság a kamatokkal és költségekkel növekszik és egyszer csak súlyos helyzetbe kerülünk.

Amíg egy tartozás csak „papíron” létezik, könnyű félretenni a fizetési felszólításokat és halogatni az első lépés megtételét. Különösen, ha kizárólag bizonytalan informális forrásokra támaszkodunk, pl. egyes közösségi oldalakra, fórumokra, megnyugtató tanácsokra az elévülésről vagy a nemfizetés következmények nélküli lehetőségeiről. A megoldás keresése azonban hirtelen sürgetővé tud válni, amikor megérkezik az inkasszóról szóló értesítés, vagy egyik hónapról a másikra megkezdődik a munkabér, a nyugdíj letiltása. Ilyenkor az érintettek többsége a kényszerhelyzetben próbál megoldást találni, a korábbiakhoz képest immár jóval szűkebb mozgástérben.

Mielőtt az „*Esélyem sincs egy összegben kifizetni a tartozást!*” kijelentéssel lehúznánk a listánkról a teendőt, inkább vegyük fel a kapcsolatot a bankkal vagy a követeléskezelővel! Kérjünk lehetőséget részletfizetésre, átütemezésre, a kamatok csökkentésére vagy akár a tartozás teljes vagy részleges elengedésre. Utóbbi méltányossági kérelem indokát jellemzően a jövedelmi helyzet, a rendszeres kiadások összegének emelkedése, az egészségi állapot vagy a családi körülmények változása adhatja.

Előfordul azonban, hogy a pénzügyi szolgáltató elutasítja az adósság rendezésére vonatkozó javaslatot, ami megszólaltathatja a „*Fölösleges volt az egész, tudtam, hogy nem sikerül!*” belső hangot. Az elutasítás azonban újabb lehetőséget nyit meg. Ha a bank vagy a követeléskezelő nem fogadja el a tartozás rendezésére irányuló javaslatot, akkor lehet a Magyar Nemzeti Bankon belül működő Pénzügyi Békéltető Testülethez (PBT) fordulni.

A PBT nem bíróság, a méltányossági eljárás során nem engedheti el a tartozást, és nem kötelezheti a pénzügyi szolgáltatót méltányosság gyakorlására sem. Ugyanakkor olyan egyeztetési fórumot biztosít, ahol személyesen is bemutatjuk élethelyzetünket, fizetőképességünket és reális anyagi tehervállalási lehetőségünket. A bank vagy a követeléskezelő képviselője is részt vesz a meghallgatáson, segítve a közös megoldás megtalálását. Méltányossági kérelem még akkor is benyújtható a PBT-hez, ha már van jogerős fizetési meghagyás, vagy akár a végrehajtási eljárás is megindult.

A békéltetői eljárás kezdeményezését a „*Nekem nincs pénzem ügyvédre!*” kijelentéssel sem érdemes az asztal alá söpörni. Nem kötelező ugyanis jogi képviselőt igénybe vennünk (ehelyett mi magunk is elmondhatjuk a problémánkat) és az eljárásért sem kell fizetni. Éppen ezért kár lemondani e lehetőségről, mert valaki további költségektől tart.

A PBT eljárásában jóváhagyott egyezségek többfélék lehetnek: előfordul a tartozás részleges elengedése, kamatcsökkentés vagy kamatmentes részletfizetés, a törlesztés átütemezése, a jövedelemletiltás mérséklése vagy szüneteltetése. Fontos ugyanakkor, hogy egyezség esetén a feltételeket be kell tartani, mert a nemteljesítés az egyezség megszűnéséhez vezethet.

A pénzügyi békéltető előtti egyik konkrét ügyben pl. a követeléskezelő az általa nyilvántartott közel 13 millió forint összegű tartozás rendezéseként lehetőséget biztosított arra, hogy az adós fizessen meg 4 millió forintot egy összegben, továbbá fizessen meg 84 hónapon át havi 40 ezer forintot. Az adós ezen felül rendeznie kellett a végrehajtó eljárásával felmerült további költségeit és ezt is igazolnia kellett a követeléskezelő felé. E feltételekkel a követeléskezelő vállalta, hogy elengedi a fennmaradó több milliós tartozást, vagyis nem lesz további követelése az adós felé.

Egy másik, a PBT előtti méltányossági ügyben a követeléskezelő hozzájárult ahhoz, hogy a 3,2 millió forint összegű tartozást az adós egy összegben való megfizetés helyett havi 40 ezer forintos részletekben rendezhesse. A törlesztési időszak alatt a követeléskezelő vállalta, hogy az eredeti 25 százalékos helyett csak évi 8 százalékos késedelmi kamatot számít fel. Azt is, hogy a második törlesztőrészlet beérkezését követően intézkedik a folyamatban lévő végrehajtási eljárás szüneteléséről. Ha az adós megfizette az egyezség szerinti terheket, és az ezt igazoló, ún. nullás díjjegyzék a követeléskezelő birtokába kerül, az intézkedik az ügy végleges lezárásáról és a tartozásmegszüntető nyilatkozat kiállításáról.

Egy további ügyben a követeléskezelő az adósokkal szemben fennálló közel 12 millió forint tartozás összegét 6,5 millió forintra mérsékelte. Ennek feltétele az volt, hogy – az adósokkal szemben már élő – bankszámla-letiltásokból utóbbiak havi legalább 230 ezer forintot teljesítsenek szükség esetén akár önkéntes befizetéssel is. A követeléskezelő ennek fejében vállalta, hogy a csökkentett tartozás teljesítése után lezárja a követelést, és – ha az adós megfizeti a végrehajtási költségeket – kiadja a végrehajtási eljárások megszüntetéséhez szükséges nyilatkozatát is.

A tartozás rendezésére tett lépések tehát nem könnyűek és nem mindig kecsegtetnek azonnali sikerrel. Ha az első próbálkozás nem vezet eredményre, akkor se adjuk fel! A pénzügyi békéltető bevonása sokszor segít a kilátástalannak tűnő helyzet kezelésére.

** A szerző az MNB-n belül működő Pénzügyi Békéltető Testület tagja*

„Szerkesztett formában megjelent 2026. január 13-án a Pénzcentrum.hu oldalon.”